

Euthanasie - 28/11/2013

Mag een kind dat ongeneeslijk ziek is en ondraaglijk lijdt zelf beslissen dat het genoeg is geweest? Een makkelijke vraag zal dat nooit worden, maar de Senaat heeft ze gisteren wel beantwoord: ja, als aan een aantal strikte voorwaarden voldaan is. België is zo het tweede land ter wereld waar euthanasie bij kinderen toegelaten is, zonder leeftijdsgrens.

Iedereen hoopt eigenlijk nooit met deze vraag geconfronteerd te worden en er zullen altijd voor- en tegenstanders zijn. In kwesties van leven en dood zijn er geen makkelijke antwoorden. We kunnen enkel proberen het gesprek aan te gaan tussen verschillende zienswijzen en proberen elkaar te begrijpen. Op dit vlak heeft niemand de waarheid in pacht.

Laten we dus opletten met manke vergelijkingen. Bij de tegenstanders viel te horen dat kinderen jonger dan zestien geen sigaretten of alcohol mogen kopen, maar nu wel over hun eigen dood mogen beslissen. Dat klinkt als een goed argument, maar de vergelijking gaat niet op. Als we het over euthanasie hebben, hebben we het niet over pubers die onder druk van vriendjes foute beslissingen nemen in de hoop er toch maar bij te horen. We hebben het over kinderen die een lange lijdensweg hebben afgelegd, terwijl ze weten dat er geen goede afloop komt. Kinderen die de dood in de ogen kijken, terwijl hun leeftijdsgenoten zich net daarvan niets hoeven aan te trekken.

Karikaturen moeten al helemaal geweerd worden. De Senaat zette gisteren het licht niet op groen om pubers met liefdesverdriet een 'makkelijke' uitweg te bieden. Het gaat om terminaal zieke kinderen, die met hun ouders, met twee artsen en een kinderarts of kinderpsychiater een heel proces doormaken en uiteindelijk het fiat moeten krijgen van een commissie. Euthanasie is ook nooit de enige optie, het is een keuze op een moment dat er geen goede opties meer overschieten.

En daar gaat uiteindelijk ieder euthanasiedebat over: het recht om een keuze te maken op het moment dat er niets anders meer overblijft. Ja, je moet zeker zijn dat de persoon die zo'n fundamentele beslissing neemt, in staat is om de afweging te maken. Maar er is geen reden om daar een arbitraire leeftijdsgrens op te plakken. Zolang er voldoende garanties ingebouwd zijn, moet het mogelijk zijn om geval per geval te beoordelen. Het is die vrijheid die de nieuwe wet nu ook terecht aan kinderen geeft.

Liesbeth Van Impe

